

1. Jsem vobyčejnej hlídač, mám domek za tratí
a chci vám zpívat o jednom, co u nás z vlaku spad',
byl jedním z těch, co za lístek snad nikdy neplatí
a vyberou si z vagónů, když mají velkej hlad.
2. Našel jsem ho ráno, já myslel, že jen spí,
ležel v trávě a víc zblízka byla vidět krev,
noha pryč, tak rychle řemen z brašny služební,
a utáhnout, co síla dá, jak nás to učil šéf.
3. Když doktor sbalil kufřík, pohladil si vous,
řek' jenom: "Pánbu pomáhej, zas brzy bude chlap,"
a ten, když procit' k vědomí a pevně zuby skous',
jen pohnul se a pověděl: "Já radši bych teď skáp'."
- R: Znám jich moc a vím, že je to tak,
že jak zahouká vlak, jsou jako posedlí,
z nich tuhle dnešní noc, když projel nákladák,
o tom, co bylo pak, nikdo neví.
4. "Že máš dvě zdravý ruce," já mu říkal, "to buď rád,
zůstaň u nás nadobro a budeš tu mít klid,
u nás budeš dobře živ a nebudeš mít hlad,
život je jen jedinej a dál se musí žít."
- R: + [: o tom, co bylo pak, nikdo neví ... :]